

РЕШЕНИЕ

№ 810

гр. Разград, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА**

при участието на секретаря **НАТАЛИЯ Д. ТОДОРОВА**
като разгледа докладваното от **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА** Гражданско дело
№ 20223330101572 по описа за 2022 година

Депозирана е искова молба от “Топлофикация Разград“ЕАД, с която молят съда да приеме за установено по отношение на ответника Т. И., че е налице вземане в размер на 168.94лв. главница за потребена топлинна енергия за м.декември 2020г., ведно с изравнителна сметка от м.юли 2021г. за обект, находящ се в гр.Разград, ***, ведно със законната лихва от 20.05.2022г. до окончателното ѝ изплащане и сумата от 17.71лв. мораторна лихва за периода от 31.01.21 г. до 19.05.22г. и разноските по двете производства.

Твърди, че е продавал /доставял/ на ответника топлинна енергия за битови нужди по реда на Закона за енергетиката и Наредба № Е-РД-04-1 от 12.03.2020 г. за топлоснабдяването, при публично известни Общи условия на договорите за продажба на топлинна енергия от „Топлофикация - Разград“ АД гр. Разград, на потребители за битови нужди (ОУ), одобрени от КЕВР и по цени определени от КЕВР в жилище - етажна собственост с централно топлоснабдяване. Ищецът е лицензиант за дейностите производство и пренос на топлинна енергия за територията на Община Разград. Съгласно чл. 32, ал. 6 от ОУ на ищеца и чл. 86 от ЗЗД клиентът на топлинна енергия следва да заплаща потребената енергия по утвърдената от КЕВР цена, като при неплащане дължи обезщетение в размер на законната лихва /О/1П+10 процента/ за всеки ден забава, считано от изтичане на 30-дневен гратисен период и до окончателното плащане.

Ответникът не е изпълнил задължението си да заплаща в определените срокове цената на потребената топлинна енергия в сграда етажна собственост. За месец декември 2020г., ведно с изравнителната сметка от месец юли 2021г., той е потребил и не е заплатил топлинна енергия на стойност 168,94 лв. за адрес: гр. ***.

Това наложило ищеца да подаде заявление за издаване на Заповед за изпълнение по реда на

чл.410 ГПК.Съдът е издал заповед за изпълнение №494/23.05.22г. по ч.гр.д.№907/22г. на РРС. Поради неоткриване на длъжника на посочените адреси, заповедта е връчена по ред на чл. 47 ал.5 оГПК,като на ищеца е предоставен срок да предяви иск за установяване на вземането си.

В допълнителна молба сочи, че отчитането на консумираната топлинна енергия между стария и новия собственик на процесния имот е извършено на 28.01.2021г. от топлинния счетоводител. Разпределението на топлинната енергия, с оглед на която се изчислява дължимата сума от досегашния собственик е момента на влизане във владение на имота на новия собственик, а това за ищеца е датата от която двете страни са поискали извършването на междинното отчитане. Индивидуалната справка се издава от топлинния счетоводител на база изготвения междинен констативен протокол след извършеното отчитане на енергията за целия отоплителен сезон. Същата се изготвя за периода на дължимост на сумите от стария титуляр на партидата, а именно м.11.2020 г. –м. 12.2020г. На база на нея се издава и изравнителната сметка в края на отоплителния сезон.

Заявлението за промяна на партида е подадено от новия собственик на 22.01.2021г., до която дата не е възможно да бъде променен титулярът на партидата от страна на дружеството, съответно и издадена фактура за м. декември 2020 г. на друго име, различно от титуляра към този момент. След подаване на заявлението за промяна на партида, ведно с документ, доказващ основанието за това, всички последващи фактури вече са дължими от и са на името на новия титуляр на партидата.

Ответникът Т. М. И. е призован при условията на чл.47 ал.6 ГПК. Назначеният му особен представител счита иска за частично основателен. Претенцията на ищеца касае период предоставена и незаплатена топлинна енергия за м. декември 2020г. От представената справка от имотния регистър при АВ под №4 на справката се вижда вписан Нот.акт за продажба, с който отв.Т. И. се е разпоредил с правото си на собственост в полза на Фатме и Махмуд Махмуд.На 18.12.2020г. ответникът е престанал да бъде носител на правото на собственост, респективно ползвател на топлина енергия. В тази връзка претенцията на ищеца на стойност 168.94лв., ведно с начислените лихви следва да бъде коректно разпределена до датата на продажбата на имота - 18.12.2020г. До тази дата Т. И. в качеството си на потребител на топлинна енергия от представените доказателства следва да приеме, че дължи заплащане на топлинна енергия , но не и след тази дата.

В съдебно заседание, след събиране на доказателствата и доводите на ищеца, назначеният особен представител на ответника счита исковете за основателни и доказани.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът намира исковете за допустими. Разгледани по същество същите се явяват основателни.

Съгласно пар.1 т.42 ДРЗЕ, потребител на енергия за битови нужди е физическо лице-собственик или ползвател на имот, което ползва топлинна енергия с топлоприносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за домакинството си. А съгласно чл.153 ал.1 ЗЕ, всички собственици и титуляри на

вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатната станция или към нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия, и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение в имотите си, а съгласно ал.6 клиентите в сграда - етажна собственост, които прекратят топалоподаването към отоплителните тела в имотите си, остават клиенти на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата.

Следователно потребител на топлинна енергия е лицето, което получава топлинна енергия като ползва топлоснабден имот по силата на вещно право или на облигационно право на ползване. Между потребителя и дружеството възниква облигационно правоотношение на продажба на топлинна енергия при публично известни общи условия, без да е необходимо изричното им приемане от потребителя. Откриването на партида установява наличието на облигационни отношения между страните, въпреки че тези отношения се презюмират от закона. Ответникът е собственик на имота, с който в средата на отоплителния сезон се е разпоредил в полза на трето лице. Новият собственик е подал заявление за смята на титуляра на партидата. Извършени са междинни замервания, на базата на които за този период е издадена и изравнителна фактура. Тъй като топлоснабдяването в ЕС не е прекратено ответника дължи доставените количества топлинна енергия/ отопление с отоплителни тела и загуба сградна инсталация/, установени от ищеца за м.декември 2020г. от 89лв. /с фактическо измерване на 28.01.2021г./ и изравнителната сметка от м.юли 2021г. за този период в размер на 79.94лв. или общо 168.94лв.

Тъй като ответникът не е изпълнил точно в темпорално отношение своята насрещна парична престация, той е изпаднал в забава и дължи обезщетение за причинените на ищеца вреди, изразяващи се в пропуснатата полза, като това обезщетение е в размер на претендираната законна лихва за забава по чл.86 ал.1 ЗЗД върху главницата. В чл. 32 ал.1 от ОУ е уговорено, че потребителят-купувач е длъжен да заплати цената на месечно доставената топлинна енергия в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнася. Дължимата лихва за периода възлиза на 17.71лв.

Ищецът претендира разноски от заповедното /от 25лв./ и исковото производства /от 375лв./, като представя списък. Предвид основателността на иска, ищецът има право на претендираните разноски, както в заповедното, така и в исковото производства в пълен обем.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА за установено по отношение на Т. М. И. от гр.Разград, ЕГН ***, че дължи на Топлофикация-Разград ЕАД, ЕИК 116019472 сумата от 168.94лв./сто шестдесет и осем лева и деветдесет и четири стотинки/, от които 98лв. потребена топлинна енергия за м.декември 2020г. и 79.94лв. изравнителна сметка от м.юли 2021г. и сумата от 17.71лв. /деветнадесет лева и седемдесет и една стотинки/ обезщетение за забава за периода 31.01.21г.-19.05.22г.,

ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.05.2022г. до окончателно изплащане на вземането, за които суми е издадена заповед за изпълнение №494/23.05.22г. по ч.гр.д.№907/22г. на РРС.

ОСЪЖДА Т. М. И. да заплати на Топлофикация-Разград ЕАД, ЕИК 116019472 сумата от 375лв./триста седемдесет и пет лева/ съдебни разноси по гр.д.№1572/2022г. и сумата 25лв./двадесет и пет лева/ разноси ч.гр.д. № 907/2022г., двете дела по описа на РРС.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ОС-Разград в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на съдебното решение, копие от него да се изпрати на съдията-докладчик по ч.гр.д.№907/2022г. на РРС.

Съдия при Районен съд – Разград: _____